

FORLIKSRADET

Journalnummer:
9112677597

Nils Even Pettersen
Postboks 1783 Stoa
4858 Arendal

1,2

Forlikrådet i Oslo - Avd. 1
Pilestredet 19
Postboks 8155 Dep.
0033 Oslo

Klagers prflm ref

Vår referanse
F2011-068759

Dato
28.09.2011

Forlikrådet i Oslo - Avd. 1 - sak F2011-068759 mellom klager Nils Even Pettersen og klagemotpart Advokatfirmaet John M. Hammervold

Vedlagt følger tilsvar i ovennevnte sak. Dette slik at De skal være oppdatert i saksforholdet, og komme med prosesskrift dersom det er ønskelig.

Innkalling til rettsmøte vil bli sendt partene senere.

Med hilsen

Sabah Elmish
Forlikrådet i Oslo - Avd. 1
Forlikrådssekretær
Telefon:

Kopi til:

Vedlegg:

FORLIKSRADET I OSLO - AVD. 1

Besøk: Pilestredet 19, 0164, Oslo
Post: Postboks 8155 Dep., 0033 Oslo
Tlf: 21 01 47 00 Faks: 21 01 47 01
E-post:

Bankgiro: 76940512820

B.nr. 3020203

4

Oslo Forlikr ad
Postboks 8155 Dep
0033 Oslo

JOHN M HAMMERVOLL
THOMAS OTTOSEN
CHRISTIAN GJERDE
TRULS JOHANNESSEN
TRULS HALDORSEN
ARNE DONALD ANDERSEN
PER VINJE
RIKARD BERG

Adv T.
TILSV. FRIS:
20.09.11

JDD ARNE MAANA
TRINE AMUNDSEN
CAROLINE AASTEB L
HANNA T. KAPLON

I FELLESSKAP MED
ADVOKAT INGER LISE S ETREN

ADMINISTRASJON
HILDE BECK-HANSEN

ANSVARLIG ADVOKAT:
JOHN M HAMMERVOLL

TILSVAR

TIL

OSLO FORLIKSR AD

Oslo, 09. september 2011

Saks nr.: F2011-0687559

Klager: Nils Even Pettersen
Baldersvei 12 B
4846 Arendal
Postadresse: Postboks 1783 Stoa, 4858 Arendal

Prosessfullmektig: Egen

Klagemotpart: Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA
Holbergs gate 19
0166 Oslo

Prosessfullmektig: Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA
v/advokat John M. Hammervoll
Holbergs gate 19
0166 Oslo

Saken gjelder: Erstatningskrav

5 09 10

I PROSESSUELT

1.1 Rettidig tilsvaer

Det vises til mottatte forlikssklage fra Nils Even Pettersen mottatt hos Forliksrådet den 12.08.11.

Tilsvaersfrist er satt til den 20.09.11.

1.2 Feil Innklaget - retting

Klagen er tatt ut mot Advokatfirmaet John M. Hammervold. En antar uten videre at Klager her har ment å ta ut klagen mot Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA, og at Klager kan gis anledning til å rette dette prosessuelle forhold.

Dette er opp til retten å ta stilling til.

1.3 Prosessfullmektig – varsel om møte med advokat

Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA v/ undertegnede melder seg med dette som prosessfullmektig for Klagemotpart.

Det varsles at Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA ønsker å stille med prosessfullmektig under forliks- og domsforhandlingene hos forliksrådet; noe Klager og forliksrådet med dette er varslet om; jfr. § 6–7 (5).

1.4 Uteblivelse – krav om saksomkostninger

Dersom klager ikke møter skal saken avvises, og denne side skal tilkjennes sakens omkostninger; jfr. tvl. § 6–6; jfr. 16–9 (1). I og med inngivelse av dette tilsvaer, inkludert konferanse med klient, gjennomgang av sakens dokumenter med mer, utgjør disse per i dag 5,5 timer à kr 2 000,- med tillegg av merverdiavgift. Dette kreves dekket av Klager om saken avvises uten ytterlig prosess.

1.5 Motkrav

Det er vel liten tvil om at Klagers pågang har medført en betydelig arbeidsbelastning, og det vil bli vurdert å kreve noe av dette dekket som motkrav til Klagers saksanlegg. Det tas forbehold om å få komme tilbake til slik erstatningspost.

1.6 Fritak fra taushetsplikten

For at foreliggende sak skal kunne opplyses tilstrekkelig, ber denne side om at Klager fritar Advokatfirmaet Hammervoll & Co dets ansatte fra sin lovpålagte taushetsplikt.

Uten slik fritak vil det være noe begrenset hva denne side kan bidra med ytterlig av sakens opplysning. Til dette kommer at en vil tro at Pettersen – om han ikke ønsker å skule noe i saken – vil sette pris på at alle sider ved det aktuelle fritt kan formidles retten.

Slikt fritak må Klager ta stilling til snarest, og senest 1 uke før partene skal møte i retten.

II SAKENS FAKTUM – JURIDISK

Saken gjelder et angivelig krav knyttet til utført advokatbistand i 2008.

Pettersen har på flere måter tatt dette forhold opp tidligere, og vedlagt følger relevante dokumenter knyttet til behandling for både Advokatforeningens Disiplinærutvalg og Disiplinærnemnden.

- Bevis:** Avgjørelse fra Disiplinærnemnden av 11.06.10; bilag 1
- Bevis:** Avgjørelse fra Disiplinærutvalget av 14.10.09; bilag 2
- Bevis:** Nils Pettersens brev til Disiplinærutvalget; bilag 3
- Bevis:** Advokat Hammervolls brev til Disiplinærutvalget; bilag 4
- Bevis:** Advokat Bruusgaards brev til Den Norske Advokatforening av 26.02.09; bilag 5

De aktuelle temaer som nå tas opp i Pettersens forliksklage, er - som det fremkommer i prosessen for disiplinærmyndighetene – utførlig behandlet og kommentert fra begge sider.

Til dette kommer at både Disiplinærutvalget og Disiplinærnemnden at det ikke er grunnlag for å rette kritikk overfor noen i Advokatfirmaet Hammervoll & Co Da; altså advokat Ottosen eller advokat Hammervoll.

Denne side har gått gjennom denne saken på nytt denne uken, og sett hen til den grundige prosessen som har funnet sted om de aktuelle temaer, har vi av prosessøkonomiske hensyn valgt å vise til det som her fremkommer i sin helhet.

Spesielt i bilag 4 fremkommer denne sides syn på de aktuelle forhold, og sammenholdt med Disiplinærmyndighetens vurderinger, mener vi at dette er mer enn tilstrekkelig dokumentasjon på at det ikke eksisterer grunnlag for krav overfor verken advokat Hammervoll, eller Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA.

Det er Klager som her har dokumentasjons- og bevisbyrden. Per i dag har Klager på ingen måte oppfylt slik byrde, og vi tør gå så langt som å si at Klager ikke engang er i nærheten av å ha noe grunnlag for sitt krav overfor denne side.

III KRAVETS STØRRELSE

Når det gjelder kravets størrelse fremstår også dette som fullstendig udokumentert, men en leser at det vil bli ettersendt bevis i saken slik at dette kan vil bli søkt dokumentert senere.

I den grad det skulle finnes grunn til å kommentere kravets størrelse på et senere tidspunkt vil vi selvsagt gjøre det om mulig.

Men denne side er av den trygge oppfatning at Klagers krav ikke på noen måte kan nå frem, slik at en slik subsidiær drøftelse i så fall vil bli gjort meget kort av prosessøkonomiske hensyn for forliksrådet hvor muligheten for å bli tilkjent saksomkostninger som kjent er meget snever (men i denne saken vil det bli anført at det er grunnlag for å bruke unntaket knyttet til uberettiget saksanlegg), samt sett hen til kravet størrelse.

IV VITNEFØRSEL

Avhengig av Klagers respons på dette prosesskrift, varsles at denne side vil tilby vitneførsel ihht. tvl. § 6-8, 4 ledd; jfr. ovenfor. Dette da Klager har varslet vitneførsel for retten.

De aktuelle personer er foreløpig advokat Christian Bruusgaard, samt eventuelt personer Pettersen skulle mene at kan begrunne hans krav da denne side enda ikke har møtt slike personer.

V PÅSTAND

Med forbehold om ytterligere anførsler og bevis nedlegges på vegne av klagemotpart Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA slik ærbødig

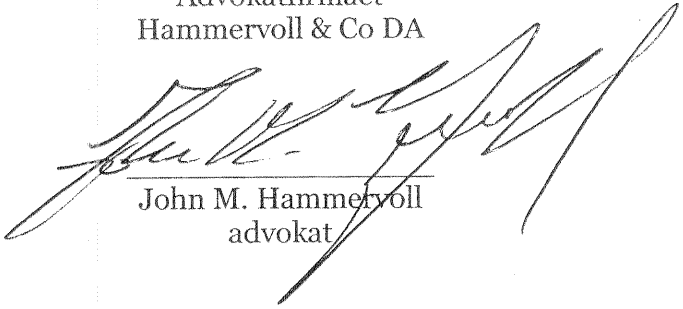
p å s t a n d

1. Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA frifinnes.
2. Nils Even Pettersen betaler sakens omkostninger til Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA innen 14 dager etter dommens forkynnelse med tillegg av lovlig rente til betaling skjer.

Nærværende tilsvar i to – 2 - likelydende eksemplarer; hvorav ett – 1 - eksemplar er beholdt her.

Oslo, den 09. september 2011

Advokatfirmaet
Hammervoll & Co DA

John M. Hammervoll
advokat

11

BILAG 1

DISIPLINÆRNEMDEN

Sak nr.: DNM-182-2009/OSL-025-2009

Klagen gjelder: God advokatskikk

Klagers navn: Nils Even Pettersen

Innklaget advokats navn: Advokat John M. Hammervoll

Beslutningsdato: 11. juni 2010

I behandlingen har deltatt: Dommer Ernst Moe
Advokat Trine Buttingsrud Mathiesen
Advokat Anne Helsingeng
Direktør Rolf Forsdahl
Dr. juris Asbjørn Strandbakken

Konklusjon: Advokat John M. Hammervoll frifinnes.

Disiplinærnemnden avga slik beslutning:

Nils Even Pettersen har ved brev av 7. februar 2009 klaget advokat John M. Hammervoll inn for Advokatforeningens disiplinærutvalg. Klagen gjelder spørsmålet om innklagede har brutt de advokatetiske regler ved å bidra til å forlike saken fremfor å gjennomføre en sak for lagmannsretten.

Advokatforeningens disiplinærutvalg for Oslo krets har behandlet saken og avgitt beslutning den 14. oktober 2009 med følgende **konklusjon**:

Advokat John M. Hammervoll frifinnes.

Nærmere om saksforholdet, partenes anførsler for utvalget og utvalgets begrunnelse, fremgår av utvalgets beslutning.

Innklagede har ved brev 15. desember 2009 rettidig påanket avgjørelsen. Klager har bedt om utsettelse for utfyllende begrunnelse og fristen ble satt til 13. januar 2010. Ytterligere bemerkninger er sendt 15. januar 2010 per e-post, men av ulike grunner ikke innkommet til Disiplinærnemnden før 1. februar 2010. Klager oppholdt seg på det aktuelle tidspunktet på Filippinene. Disiplinærnemnden har tatt hensyn til den utfyllende begrunnelsen selv om den er innkommet etter fristen som var fastsatt.

I den utfyllende begrunnelsen fremhever klager at innklagede skulle ha kontaktet flere navngitte vitner. Når dette ikke ble gjort, foretok ikke innklagede de nødvendige skritt for å klarlegge faktum før han foretok sin juridiske vurdering i saken.

Videre mener klager at innklagede har brutt de advokatetiske regler ved at han har tatt kontakt med motpartens advokat som har inngitt et notat i anledning klagesaken.

Innklagede har 10. februar 2010 meddelt at han ikke har noe ytterligere å anføre, men viser til det som ble anført overfor utvalget.

Anken til Disiplinærnemnden har ikke frembrakt noe vesentlig nytt i saken. Klagesaken står således i samme stilling for Disiplinærnemnden som den gjorde for utvalget.

Disiplinærnemnden er kommet til samme resultat som utvalget hva gjelder spørsmålet om innklagede har bidratt til å forlike saken fremfor å føre saken med hovedforhandling i lagmannsretten. Disiplinærnemnden viser til begrunnelse av utvalget som nemnden tiltrer.

Disiplinærnemnden finner ikke grunn til å gå inn på anførselen knyttet til at innklagede har innhentet uttalelse fra motpartens advokat. Av sakens dokumenter fremgår det at vedkommende advokat er gjort kjent med klagen. Det er ikke holdepunkter for at innklagede har bedt om at vedkommende advokat om å inngi uttalelse. Det avgjørende for Disiplinærnemnden er at brevet fra vedkommende advokat er datert 26. februar 2009, og at fristen for å påklage eventuelle etiske sider ved denne delen av saken utløp seks måneder etter at klager ble kjent med forholdet.

Beslutningen er enstemmig.

Konklusjon:

Advokat John M. Hammervoll frifinnes.

Ernst Moe
leder

14

2

Disiplinærsak OSL – 025-2009

Klagers navn: Nils Even Pettersen

Innklaget advokats navn: Advokat John M. Hammervoll

Klagen gjelder: God advokatskikk

Beslutningsdato: 14.10.2009

I behandlingen har deltatt: Advokat Geir Knutsen
Advokat Jørgen Bull
Advokat Morten Poulsson

Konklusjon: Advokat John M. Hammervoll frifinnes.

Det ble avgitt slik beslutning:

Ved brev mottatt 7.2.09 har Nils Even Pettersen innklaget advokat John M. Hammervoll. Innklagede advokat (advokaten) har tatt til motmæle i tilsvar datert 3.3.09. Klager har gitt ytterligere innlegg av 1.4.09.

Sakens faktum synes å være som følger:

Klager kontaktet advokatens advokatfirma medio juni 2008, for bistand i en ankesak for lagmannsretten. Foruten advokaten har en advokatfullmektig ved hans kontor også arbeidet med saken. Lagmannsrettssaken gjaldt feil som et revisorfirma skulle ha påført ham og hans selskap.

Etter å ha foretatt en gjennomgang av klagers sak frarådet advokaten klager å føre saken for lagmannsretten. Noe senere ble det inngått forlik med motparten.

Klager anfører:

Klager mener at advokaten har brutt Regler for god advokatskikk ved å bidra til å forlike saken istedenfor å gjennomføre ankesaken.

Advokaten anfører:

Advokaten benekter klagers påstander om at de skal ha overtalt klager til å trekke saken og inngå forlik. Advokaten mener derimot at de av hensyn til deres oppfatning av klagers muligheter til å vinne frem rådet ham sterkt til å forsøke å forlike saken. Det vises i den forbindelse til at klager tapte saken for tingretten med alle saksomkostninger. Advokaten mener at de heller ikke har nektet klager å sende et prosesskriv klager utarbeidet til lagmannsretten, men at de derimot ga uttrykk for at det ikke ville være forsvarlig å sende det i dens forfatning.

Advokaten er sterkt kritisk til klagers fremgangsmåte i saken og viser til at klager forsøkte å engasjere advokater til å bistå ham i den aktuelle disiplinærsaken ved tilsynelatende å sende ut e-poster til en rekke diverse advokater i Oslo-området, med innklagede advokats firmanavn. Advokaten ble informert om dette ved tilbakemeldinger fra andre advokater som hadde mottatt e-posten. Videre viser advokaten til at de ble kontaktet av klager en tid før de mottok den aktuelle klagen, og da med ønske om bistand i en annen sak. Det vises i den forbindelse til e-post av den 07.02.09 der klager skal ha presisert at han ville gå til søksmål mot dem dersom de ikke bisto ham.

Advokaten ber Disiplinærutvalget om å tilkjennes saksomkostninger for 6 timers arbeid i forbindelse med klagen, med særlig henvisning til at det gjelder en klage der klager har lovet ubehageligheter og problemer hvis de ikke ønsket å påta seg ytterligere oppdrag for ham eller hans selskap.

Disiplinærutvalget skal bemerke:

Utvalget vil bemerke som en generell regel at disiplinærmyndigheten bare i begrenset utstrekning kan ta stilling til, og eventuelt overprøve, kvaliteten på de råd advokaten gir i anledning behandlingen av konkrete saker. Det følger av punkt 3.1.2 i Regler for god advokatskikk at en advokat skal rådgi sin klient og ivareta dennes interesser på en forsvarlig måte. Advokaten må i stor grad selv avgjøre hvordan klientens sak skal håndteres og hvilke faglige råd som skal gis. Alminnelig kvalitetsvurdering av advokatens arbeid og faglige utførelse er ikke et etisk spørsmål som er ment tillagt disiplinærmyndigheten. For at advokatens utførelse av et oppdrag skal anses som brudd på Regler for god advokatskikk, må det foreligge klare feil eller forsømmelser

fra advokatens side.

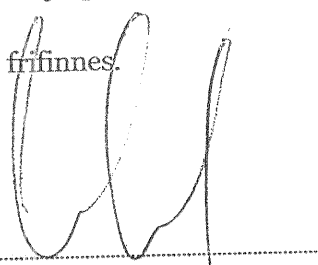
Disiplinærutvalget kan ikke se at det foreligger feil eller forsømmelser i saken, eller at det er valgt en fremgangsmåte som skulle anses som brudd på advokatetiske regler. For øvrig kan heller ikke utvalget se at det er noen grunn til å kritisere advokaten for den fremgangsmåte som er valgt.

Advokaten har krevet seg tilkjent saksomkostninger. Det er det ikke hjemmel til i Behandlingsreglene.

Beslutningen er enstemmig.

Etter dette er utvalget kommet til følgende konklusjon:

Advokat John M. Hammervoll frifinnes.

Geir Knutsen
leder, underutvalg 2

Nils Even Pettersen
Boks 1783 Stoa
4858 Arendal

Advokat John M. Hammervoll
Advokatafirmaet Hammervoll
Holbergsgt. 19
0166 Oslo

Deres ref:

Vår ref: #87222v1/ijh-ijh

Saksbehandler: Inger-Johanne Hammer
ijh@jus.no T +47 22 03 51 05

17.11.2009

OSL-025-2009 God advokatskikk: Nils Even Pettersen - advokat John M. Hammervoll

Disiplinærsak OSL-025-2009 er behandlet av disiplinærutvalget. Vedlagt er et eksemplar av disiplinærutvalgets beslutning, datert 14.10.09.

Det gjøres oppmerksom på at beslutningen kan påklages til Disiplinærnemnden for advokater. Dersom du ønsker saken behandlet i Disiplinærnemnden, må klage innsendes innen 3 - tre - uker. Fristen løper fra (dags dato pluss én uke), slik at siste dag er 15.12.09. Sendningen må være poststempelt (eller innlevert direkte til Disiplinærnemndens sekretariat) senest denne datoen. Dersom du mottok beslutningen senere enn den angitte dato, må du umiddelbart gi beskjed til Disiplinærnemndens sekretariat, se adresse nedenfor.

Klage i to eksemplarer sendes: Disiplinærnemnden for advokater, Kristian Augusts gate 9, 0164 Oslo.

Vennlig hilsen

Inger-Johanne Hammer
sekretær

Advokatforeningen

19

DISIPLINÆRUTVALGET
OSLO KRETS

Advokat John M. Hammervoll
Advokatafirmaet Hammervoll
Holbergsgt. 19
0166 Oslo

1111 3

Deres ref.

Vår ref: #79514v1/ijh-ijh

Saksbehandler: Inger-Johanne Hammer
ijh@jus.no T +47 22 03 51 05

20.04.2009

OSL-025-2009 God advokatskikk: Nils Even Pettersen - advokat John M. Hammervoll

Vedlagt oversendes kopi av brev av 1.4.09 med vedlegg fra Nils Even Petteren.

Vi ber om at dine eventuelle bemerkninger til brevet er sendt disiplinærutvalget i to eksemplarer senest tre uker fra dette brevets mottakelse. Dersom vi ikke mottar bemerkninger innen fristen, vil saken kunne tas til behandling. Vi ber likevel om å bli underrettet dersom du ikke har ytterligere å tilføye i saken, fordi behandling av saken i så tilfelle vil kunne påbegynnes på et tidligere tidspunkt.

Det følger av Regler for Advokatforeningens regionale disiplinærutvalgs organisasjon og virksomhet - herunder behandlingsregler for disiplinærsaker og salærsaker § 9 litra d, at dersom det finnes grunn til det kan fristen etter begjæring forlenges.

Vennlig hilsen

Inger-Johanne Hammer
sekretær

Kopi: Nils Even Pettersen, Boks 1783 Stoa, 4858 Arendal

20

Nils Even Pettersen
Boks 1783, Stoa,
4858 Arendal

Den Norske Advokatforeningen / Disiplinærutvalget
Juristenes Hus
Kristian Augusts gate 9
0164 Oslo

ADVOKATFORENINGEN
Saksb:
Kopi til:
16 APR. 2009
Docsnr.
Komm.

DATO: 1. APRIL 2009

DISIPLINÆRSAK OSL2502-2009

Mine kommentarer kommer nå etter avtale med Inger-Johanne Hammer

Vedlagt følger

14 siders bemerkninger fra undertegnede

Bilagene til disse bemerkninger følger på vedlagte CD

Bilag nr 2 leveres både på ovennevnte CD og i vedlagte 15 siders skriv. Dette bilaget er svar på advokat Bruusgaards brev av 26. februar 2009

Med vennlig hilsen

Nils Even Pettersen

vedlegg

Bemerkninger til brev fra advokat John M. Hammervold

Først og fremst vil jeg bemerke at jeg ikke forstår hvorfor Hammervold ville stoppe meg. Jeg har jo vært villig til å kjøre rettssaken mot Ernst & Young i 5 år, - bruke flere hundre tusen kroner på dette. Jeg forklarte jo gang på gang til Hammervold og Ottesen at jeg ikke ønsket å slutte, bare finne og diskutere flest mulig argumenter i saken mot Ernst & Young. Samtalene mine vil bevise dette. Hvis det blir nødvendig, vil jeg legge ved samtlige samtaler jeg har hatt med dette advokatfirmaet, slik at ingen lenger vil være i tvil om at det var urimelig å stoppe rett før målstreken.

Jeg mener det ikke er relevant hva folkene rundt meg gjorde i 2003 (ansatte, rådgivere, konsulenter, regnskapsførere). Uavhengig av disse menneskene og min mentale tilstand før og nå, så hadde Ernst & Young ansvar for å følge opp. Hvis folkene rundt meg, meg selv og mine kunnskaper ikke holdt mål, så er det en skjerpene omstendighet for revisor - slik Kreditt-tilsynet hevder.

Men, jeg velger likevel med bemerkningene mine i dette skriv å kommentere Hammervolds forsøk på å vri fokus bort fra hva Ernst & Young har gjort og ikke gjort. Hovedspørsmålet og saken dreier seg kun om hvordan Ernst & Young og Hammervold opptrådte som min revisor og advokat. Først og fremst handlet ikke Hammervold i min interesse. Forhandlingene han gjorde var langt fra gode nok, han skulle ha konsentrert seg om oppdraget han fikk: styrke mine bevis og (justere) vitneliste. Advokatfirma Hammervold sa de hadde snakket med flere av mine vitner, men modifisert dette senere til at de bare hadde snakket med ett vitne, Rolf Larsen. Så sa de at de Larsen ikke mente Ernst & Young hadde opptrådt uaktsomt. Dette er en grov usannhet (som antatt var ment å få meg til å tro at selv mitt hovedvitne ikke ville støtte meg). Dette vil bli omtalt senere i dette skriv.

Hva er min hovedgrunn for å hevde at Ernst & Young har sviktet? Samtalen jeg hadde med Ernst & Young i november 2002 alene, ville godt det vanskelig for Ernst & Young å bli frifunnet i Lagmannsretten, se

Bilag nr 3

Dette ville også styrket min sak: Blant annet bevisene og argumentene i følgende vedlagte prosesskriv, sendt Borgarting Lagmannsrett den 13.8.08 – mot Hammervold sitt ønske, se

Bilag nr 1 (alle mine 8 bilag ligger på vedlagte CD)

Hammervold sendte samme dag sitt eget prosesskriv, og han bes fremlegge dette prosesskriv (for sammenligningens skyld). En gjennomgang av mine bevis, ville kunne slå fast at bare 10-20% av mine bevis ville være nok til å vinne saken. Jeg har fått støtte fra et utall revisorer i Norge som slår fast at Ernst & Young har sviktet fundamentalt.. Dette blir også slått fast under mine 140 dager utenlands fra oktober 08 til feb 09. Mange av sakens dokumenter har blitt oversatt til engelsk, og min støtte fra rådgivere og advokater i Filippinene er unison: Ernst & Young har virksomhet i 140 land, og reglene er ikke mye annerledes rundt om i verden: Ernst & Young har vært svært uaktsom. I en lignende sak har lignende situasjon vært kommentert i det norske Kreditttilsynets rapport, se bilag nr 1, side 65 til 69 (se spesielt konklusjonen på slutten). Denne rapporten, og mesteparten av argumentasjonen i f.eks Bilag nr 1, var ikke interessant for Hammervold å diskutere med meg. Ernst & Young hadde særskilte grunner til å komme med en oppdragsavtale ved oppdragets start, og ikke ett år for sent. Når revisorfirma ikke kommer med engasjementsavtale ved oppdragets start, kan man i det minste holde seg til det de sa i samtalen referert i Bilag 3 over. Ernst & Young visste om svakhetene i regnskapet, slik dette lydbåndopptaket fra nov 2002 viser, og de hadde gått igjennom bokettersynsrapporten for 1999 (og fakturert for gjennomgangen) og visste om at det hadde blitt

22 2

varslet bokettersyn for 2000 og 2001 (slik de selv sa på lydbåndet) . Bokettersynsrapporten for 1999 var ikke interessant for Hammervold. Rapporten ble tatt med i mitt prosesskriv referert til i Bilag nr 1, side 131 til 140 (Hammervold har bare sendt inn halvdelen av dette prosesskriv som bilag til sitt brev av 3.3.09)

Jeg har blitt lovet en fortløpende tilbakemelding fra Ernst & Young, langt utover det som er vanlig for en revisor å love (etter at de overtalte meg til å investere 200.000 kr til Ernst & Young pluss 210.000 kr til konsulenten de plukket ut, Tom Hansen).

Hvis ikke Hammervold har utøvet elendig advokatskikk, så forstår jeg absoutt ingen ting... Det holder ikke mål at Ernst & Young skal overtale meg til å investere 410.000 kroner for å begrense min risiko til aksjekapitalen, uten at de gjør noe som helst (slik borevisor har sagt i et lydbåndopptak). Det grenser til vanvidd at de ikke skulle åpne bøkene med inngåede fakturaer , slik at jeg ikke risikerte at både min advokat, regnskapsfører og daglig leder alle forsøker å innbille meg at feilfakturerings for 6.7 millioner (ca 30 % av inngående fakturaer) ikke representerer en risiko for meg, blant annet pga at det var "aksjeselskapet som disponerer" – slik de hevdet. Revisor skulle selvfølgelig ha grepet inn og forklart meg hvor galt dette kunne føre for meg – jeg kunne ha risikert holdt ansvarlig for disse fakturaene ved en evt. konkurs . Det er også mht momsregnskapet . Ernst & Young sa jo i bilag nr 3, lydbåndopptaket, at jeg måtte starte et aksjeselskap for å begrense min risiko til aksjekapitalen, kr 100.000, og at de skulle rapportere til meg fortløpende gjennom hele året hvis regnskapet ikke holdt mål, og at alt jeg skulle gjøre som styreformann , var å motta rapporter med jevne mellomrom gjennom hele året for å se at ting gikk som de skulle.. Men jeg ble ikke varslet før i revisorrapport nr 1 av 9. Oktober 2003 – der revisoren kun skriver at regnskapsføreren og regnskapet ikke hadde holdt mål... Dette var 9 måneder for sent, og feilfakturerings for 6 millioner hadde kommet inn i regnskapet. Jeg har lydbåndopptak som beviser at regnskapsfører og min advokat, Eide, sier til meg : "Ikke ha fokus på feilsendte regninger, det får ingen betydning siden det er aksjeselskapet som hefter".

Ernst & Young skulle selvfølgelig ha rapportert om at perioderegnskapet for de første 4 md av 2003 var vanvittig feil, ref rapporten fra vitne i tingretten, Storsveen fra regnskapsfirma Økodel i Kristiansand, se

Bilag nr 4 rapport om perioderegnskapet for de først 4 md av 2003

Hvorfor er et riktig perioderegnskap viktig som et verktøy for ledelsen? Når jeg vinteren og våren 2003 får høre at det går bra med mitt firma , så foretar jeg meg ingen ting for å justere . Lydbåndopptak fra 1. Februar 2003 (ettersendes hvis ønskelig) beviser at jeg , hvis det gikk dårlig, ville både permittere 90 % i lavesongen, foreta kostnadskutt, etc. Ernst & Young sa i Tingretten, ref lydbåndopptak hvis dette bestrides av Ernst & Young, at "perioderegnskapet vi fikk framlagt , var av så dårlig kvalitet at vi ikke kunne reviderer det". Selvfølgelig skulle dette ha vært rapportert til meg i nummerert brev – revisorrapport.. Det holder ikke at Ernst & Young lyver i retten og sier at feilsendte regninger ble gjennomgått etter 10 måneders drift, i september 2003, med daglig leder Idar Hansen. Lydbånd hvor Hansen beskylder Ernst & Young for å lyve, ville jeg ha med som bevis (og/eller Hansen som vitne) , slik bilag nr 1 viser, men Hammervold nektet å ta dette med som bevis (antatt for å skjule en meget flau løgn fra Ernst & Young sin side). Han sa jo: Jeg vil ikke skrive under på et prosesskriv med flere lydbåndopptak..(utskrifter). Ernst & Young kom også med følgende usannhet i retten (ref. lydbåndet jeg sendte inn): Feilfakturerings kom mer til syne først sommeren 2003 . Feilfakturerings var like mye i januar, februar, mars, april og mai, som resten av året – den kom like mye til synet hele tiden!. For å underbygge usannheten fra Ernst & Young som de kom med i retten , blant annet mht at de skulle ha tatt opp feilfakturerings med daglig leder i september 2003 : Hvorfor skulle Ernst & Young ha tatt opp feilfakturerings 10 måneder for seint, i september 2003, uten å ta det med i den første revisorrapporten som kom 10 måneder for seint, den 9. Oktober 2003.

23 3
Utrolig er det også at oppdragsbekreftelsen kom 1 år for sent, den 10. Oktober 2003, dagen etter revisorrapport nr 1. Utrolig men selvfølgelig sant... Hammervold ville heller ikke ta med lydbandbevis og vitneutsagn fra daglig leder Idar Hansen, som sier i lydbandet at Ersst & Young aldri tok opp feilsendte fakturaer med han (på lydbandet kaller han dette en blank løgn fra Ernst & Young).

Det som for meg for øyeblikket virker mest sannsynlig, er at advokat Steenstrup og advokat Kongsvik samt en trede advokat, hadde rett når de forklarte meg den 14. Oktober 2008 at Hammersvold ville trekke saken enten fordi:

1. De ikke klarte å håndtere saken, de strakk ikke til og burde av den grunn ha opplyst meg om dette og eller fordi
2. De visste at de var sagt opp den 13. August, og bare var opptatt av det ekstra salær de hadde blitt forespeilet hvis det ble et forlik den 14. August, dvs 30.000 kr ekstra.

Jeg synes det er besynderlig at Hammervold først prøvde å innbille meg at jeg skulle nøye meg med betydelig under 100.000 kroner fra Ernst & Young. Jeg forklarte han at de nok raskt ville betale minst det dobbelte, og etter få timer kom tilbudet fra Ernst & Young sin advokat, Bruusgaard, på over 200.000 kroner, samtidig med at Ernst & Young, som lydbandet fra 13. August viser, snakket om å gi meg over en million i erstatning.... Lydbandet, med milliontilbudet fra Ernst & Young, ble spilt av for advokatkontoret Hammervold den 13. August, bare få timer etter opptaket hadde skjedd..

Jeg gjør meg også visse refleksjoner når jeg ser på internett at årsinntekten til min kontakt hos Ernst & Young, Noraberg, i 2007 hadde en årsinntekt på nesten 3 millioner kroner.....
Kan en "super-revisor" som Noraberg i Ernst & Young tillate seg å være så sløv og likegyldig som han har vært (etter investeringen på 400.000 kr til han og "kameraten", Tom Hansen)?

Kommentarer til Hammersvolds brev av 3. Mars 2009:

I Innledning

Kommentarer til Bruusgaards notat følger i

Bilag nr 2

II Kronologisk gjennomgang av vår bistand til klager.

Oppdragsavtalen sier ingen ting om at Ottensen i hovedsak skal gjøre arbeidet for Hammervold. Hammersvold hadde forespeilet meg at det var han som skulle gjøre jobben selv. Ottensen er advokatfullmektig og har etter mitt syn ikke tilstrekkelig kunnskaper og erfaring for å vurdere en omfattende sak som dette...

Hammervold sier at han oppfattet Pettersen til å "være en type som kunne være vanskelig å håndtere for en ung advokatfullmektig". Min kommentar: Kanskje er det naturlig at jeg er livredd for milliongjelden og det å være gjeldsslave (en konsekvens av å tape rettssaken mot Ernst & Young) Uansett: Hammervold burde ha trukket Ottesen fra saken, da Ottesen ikke var i stand til å klare den.

Jeg tror ikke at "alle er mot meg", jeg mener bare at jeg har betalt flere hundre tusen for at noen skal gjøre en jobb, uten at jeg fikk noen oppfølging av revisor Ernst & Young. Det at Noraberg også plukket ut Inger Bodin som regnskapsfører fra sommeren, forplikter også til en viss grad en viss grad av oppfølging mht Bodins arbeid og også plikt til "til enhver tid å kunne fremlegge oppdragsavtale – slik Kreditt-tilsynet pålegger alle regnskapsførere".. Spesielt siden regnskapsfører Bodin i retten sa at det var uklart hva som var hennes oppgave. Men Ernst & Young selv har heller ikke funnet det

24 4

nødvendig å komme med engasjementsavtale for sin egen del. Så Det med skriftlige avtaler er vel verken revisoren eller regnskapsførerens prioritet . Følgelig må man fokusere på hva som er lovet muntlig . Det kan ikke være slik at når disse ikke fremlegger oppdragsavtale, så skal det komme dem til gode?

Jeg tar gjerne delansvar for uføret jeg har havnet opp i (flere millioner i plutselig gjeld, ødelagt helse etc.) . Men jeg tar ikke eneansvar for at det i 2003 sto feil firmanavn på inngående fakturaer på 6.7 millioner kroner og heller ikke eneansvar for at perioderegnskapet som feilaktig viste et godt overskudd etter 4 måneders drift i 2003, førte til at jeg likevel ikke lenger så nødvendigheten i å foreta kostnadskutt og 90 % permittering i lavsesongen – slik jeg ville den 1. Februar 2003 , når daglig leder Vimme forklarte at mine ansatte også hadde tappet meg for millionbeløp etc. Jeg har hele tiden vært inne på å senke mitt krav fra 7.9 millioner fra Ernst & Young (selv om hovedvitne, revisor Rolf Larsen har lagt opp til 7.9 mill.) og betydelig ned, men jeg må få nok til å unngå å bli økonomisk rutinert etter Bassengimport As .Kanskje kan jeg tilby akkord hvis jeg får "litt over en million" , som Ernst & Youngs advokat ville tilby? .. Mao tar jeg på meg noe av ansvaret for min milliongjeld. Men må jeg også ta på meg ansvaret for at kreditorene tapte 5 millioner kroner, når jeg ble villedet mht holdtbarheten av regnskapet og perioderegnskapet .? Må jeg ta på meg hele ansvaret for at min daglig leder i lydbåndopptak fra oktober 2003, forklarte meg at det ikke var så alvorlig med tilstanden til mitt aksjeselskap , "jeg hadde jo bare et underskudd på en liten million" og at "det ikke så så ille ut, jeg kunne raskt komme ut av problemene " (ref lydbånd som er levert lagmannsretten som bevis). Borevisor etter konkursen i november 2003, samt de feilsendt regninger, viste at underskuddet egentlig var på 5 millioner rett før konkursen. Dersom revisor hadde kommet inn i bilde, ville jeg hatt tid til å foreta justeringene som jeg beviselig ville ha gjort dersom jeg ble forklart at det gikk dårlig. på et langt tidligere tidspunkt. Men når revisor ikke engang ville varsle meg om feilene i perioderegnskapet , se bilag 4, da har jeg ikke det nødvendig e verktøy for å gripe inn.

Hammervold forsøker å fremstille min E-post fra 11. Februar, Hammersvolds bilag nr 2, som et eksempel på "min manglende evne til å ta ansvar".

Min Kommentar:

Dnb Nor har halvert min lånerente, fra 12.9 % til 6.5 % . Mao gav assistansen jeg fikk pga eposten gode resultater, det ble en velsignelse for meg Når det gjelder Leieavtalen om pc-utstyr, så forstår jeg ikke hvorfor jeg skal ta ansvar for at de 2 ansatte har hjemme –pc, som de ikke returnerer etter oppsigelse. Jeg kunne jo ikke tvinge de til å komme tilbake med utstyret. En av disse leverte tilbake utstyret i slutten av 2004 , og han døde et år senere og den andre leverte utstyret etter at politiet ble koblet inn (antatt i 2004) . Politianmeldelse vil ble sendt inn etter anmodning fra dommer Pan Farmakis i Arendal Tingrett, slik at min leiavtales punkt 4, forsikring mot underslag, (tyveri, sykdom) endelig kan komme til anvendelse, slik advokatene legger opp til – (etter at de fikk eposten som Hammervold nå forsøker å bruke mot meg). Jeg tar ikke ansvar for andres underslag, jeg har ikke herredømme over det , i hvert fall ikke i en periode jeg var sykmeldt (fra sommeren 2003 og ut 2004, til pc-ene ble tilbakelevert). Dette eksempeet l er overhode ikke noe godt eksempel, herr Hammervold. Baklager.

"Notatet utabeidet av klager i klientmøte" viser blant annet 3 personer som Ernst & Young plukket ut for meg: (Vimme indirekte ved at Ernst & Young ville jeg skulle investere 40.000 til rekrutteringsbyrået Proffice og 200.000 til konsulent Hansen som bl. An. Skulle "kvalitetssjekk" Vimme.). Det er naturlig at revisoren har kontakt med konsulenten han plukker ut, siden både revisoren og konsulenten skulle jobbe med overdragelse til aksjeselskap m.m.

Person nr 1: Tom Hansen, som fikk 210.000 for "bistand til overdragelse til AS" og vurdering og godkjenning av Vimme som daglig leder i Bassengimport Pettersen fra 1.1.03. Tom

Hansen gjorde ingen ting av noe særlig verdi. Han lagde et budsjett som baserte seg på å gå mot mine ønsker om 90 % nedbemanning i vinterhalvåret. Jeg ville nedbemanne i lavsesongen blant annet pga tyveri og lavsesong (ref. Hansens påstand om at tyveri var et stort problem blant mine ansatte. Lydbåndopptak eller utdrag av dette på utskrift vil bli oversendt hvis nødvendig). Jeg hadde ingen sak mot Tom Hansen, utover at jeg møtte han i forliksrådet (hvor han bebreidet folkene rundt meg for praksisen med feilfakturerer og tyveri). Forliksrådets dommer anbefalte jeg hadde en sak for tingretten og henviste saken (men den ble der vurdert som foreldet). I ettertid har "alle rundt meg" forklart meg at de 210.000 kroner revisoren fikk meg til å investere i Hansen var bortkastede penger. Jeg er 100% enig i dette. Egentlig var egenkapitalen brukt opp allerede ved årsskiftet hvis revisoren hadde gjort jobben sin og tatt med hans egne pluss kameratens honorarer i aksjeselskapets regnskap for 2002 (der de ifølge mitt hovedvitne. Dette ifølge mitt hovedvitne i tingretten, Rolf Larsen.

Person nr 2. Vimme (daglig leder i Bassengimport AS fra jan – juli 2003) ble plukket ut av Proffice rekrutteringsbyrå og Tom Hansen, etter råd fra Hans Olav Noraberg i Ernst & Young. Påstanden har ikke blitt benektet av noen av partene, og underbygges av lydbåndopptaket fra november 2002. Vimme tok på seg ansvaret for at driften skulle fortsette med full bemanning (ikke 90 % nedbemanning som jeg forslo i lydbåndopptak 1.2.2003) og for at det skulle komme ukentlige varetellinger og for at "feilfakturerer skulle opphøre". Ankesak mot han vil komme 23. Og 24. April 2009. Hvorfor tapte jeg mot Vimme i tingretten?. En mulig forklaring: , etter at dommerne, Hellberg i Tingretten , først hadde spurt om jeg tok opp rettsmøte på lydbånd, og når dommeren var fornøyd med svaret, så valgte dommeren å se bort fra så å si alle mine vitner og bevis. Dersom dommerne i saken mot Vimme mener jeg har 100 % av skylden for min gjeldssituasjon etter at Vimme hadde

- overtalt meg til å overføre min drift til mitt aksjeselskap (og ikke permittere, slik jeg mente hvar helt nødvendig) ,
- kommet med et perioderegnskap som feilaktig viste at mitt firma gikk bra og ikke dårlig (og tok ut bonus kr 50.000 til seg selv på dette grunnlag = underslag ifølge brev fra etterfølgende daglig leder, Idar Hansen, og min daværende advokat, Pål Eide),
- nektet å etterkomme pålegg fra regnskapsfører og styremedlem Turid Larsen, slik hun forklarte i retten. Pålegget gikk ut på at hun ved gjentatte anledninger hadde informert Vimme om at leverandørene måtte kontaktes og sende fakturaene på nytt, at dette hastet og var viktig og at feilfakturerer ikke måtte forekomme,

så vil jeg anke til høyesterett og bruke en del av de neste 4 årene på å belyse hvorfor Vimme har noe av skylden for min ruinerte økonomi og også bevise hva som skjedde i tingretten og andre steder. Men de fleste har jo hevdet at revisoren , som lovt å passe på at regnskapet holdt mål, heller må ha en mye større del av skylden.....

Person nr 3: Sak mot ekstern regnskapsfører Inger Bodin, som var regnskapsfører i Bassengimport AS fra sommeren 2003 til konkursen i november 2003 – etter det regnskapsfører for Bassengkompaniet AS, som ble startet av den som var daglig leder i Bassengimport AS i samme periode som Bodin jobbet for meg. Han het Idar Hansen. Jeg ble nektet å føre sak i lagmannsretten, mot min eksterne regnskapsfører, Inger Bodin. Den nye tvistemålsloven tillot retten å kutte ut saker "retten mener ikke vil føre frem" ... Denne saken vil likevel få sitt etterspill, pga dommerens motvilje mot å høre på vitne Hamborg i Kreditt-tilsynet og Kreditt-tilsynets notat til alle regnskapsførere nr 10 eller 12, 2000, som slår fast at alle regnskapsførere "til enhver tid skal kunne fremlegge oppdragsbekreftelse" og "de alvorlige og strengt ulovlige feilene som Pettersen hadde i sitt regnskap, skal meddeles styre skriftlig". Revisors-rapport nr 1 fra revisoren min, Ernst & Young, slo også fast at Bodin ble ansatt for å "rette opp feilene i regnskapet" .. Det Bodin sa om nød endigheten av

26 6

oppdragsbekreftelse, burde klart vært vurdert av retten (at hun ikke trengte å komme med det – hun visste heller ikke hva som hvar hennes oppdrag) Dette kom til syne i bevisene jeg ville ha Hammervold til å fremlegge i retten (se bilag nr 1, side 57 – 60) . Retten burde også slått ned på at Bodin skulle ha rapportert til meg skriftlig når hun så feilfakturerer for flerer millioner kroner i regnskapet (og andre alvorlig feil, også med hensyn til momsregnskapet og ulovligheten av å blande firmanavn også i dette regnskapet). Min advokat i saken mot Bodin, Aabelvik, sa også at "jeg tapte rettssaken pga. at dommeren nektet å ta med mitt hovedbevis, innlevert til retten og motparten 10 dager før rettsforhandlingen, en CD med 500 sider. Aabelvik sa at Cden var 90 % av mine bevis. Vennligst ikke se bort fra Cden vedlagt dette skriv. Her ligger alle vedleggene til dette skriv. Lydbåndopptak fra rettsmøte, vil bekrefte det Hammersvold selv har sagt til meg (ref. tidligere innlevert lydbånd): " Uansett hva slags rettferdighet du søker, Pettersen, så får du den ikke av det norske rettsapparatet". Jeg må meddele at jeg, med flere, hadde stor sympati for Bodin under rettssaken , da hennes mann døde kort tid før rettssaken. Det gjorde vondt i min kropp å presse henne for hardt. Men rettferdigheten må vel fram, uansett. Før eller senere... Sakte men sikkert .

Idar Hansen overtok som daglig leder etter Vimme. Jeg kan fremlegge bevis og samtaler som beviser at Hansen har svindlet mange firmaer for flere hundre tusen kroner og at advokat , bobestyrere Mette Akkenhausen , i Larvik hadde innstilt på at Hansen aldri mer burde inneha en stilling som daglig leder, noe hun selv beskrev som mye mer alvorlig enn en konkursskarantene.

Sak mot Proffice rekrutteringsbyrå i forliksrådet i Kr. Sand. Ernst & Young forsøkte jo allerede i lydbåndopptaket fra november 2002 å antyde at han skulle finne et rekrutteringsbyrå for å hjelpe meg med å løse mine problemer. En trist affære. Forliksrådet har ikke vært gode her: De mente det var OK av Proffice å kreve 40.000 kroner for å finne Vimme for meg. 1 dags arbeid for å finne en som ikke kan noe særlig om regnskap og økonomi (som Vimme i 2008 selv har hevdet), en som har skiftet jobber mistenkelig mange ganger, som ikke er kvalifisert som daglig leder for mitt firma. Lydbåndopptak fra møtet taler sannsynligvis for seg selv (hvis jeg må tape alle rettssaker, vil jeg skrive bok hvor dette forliksmøte er et kapittel)

Sak mot Wenche Hovstad hvor advokaten hennes truet meg til å gi henne 100.000 kroner i erstatning for å ha blitt sagt opp etter 6 uker i prøveperioden (advokaten sier på lydbåndet: "hvis du ikke betaler , så skal jeg kjøre ditt firma konkurs og "hvis du vil ha krig, så får du det". Siden jeg i november 2002 tok opp et lån på 1 million kroner, og sendt 400.000 til samboer i gave – hun hadde jo nettopp feist fra meg – så hadde jeg råd til å gi Wenche 100.000 i "gave" på toppen av de 85.000 hun fikk for å jobbe hos meg i 6 uker. Tom Hansen hadde jo også fått 210.000 for de 6 ukene han hadde vært hos meg... Men Wenches penger ble presset ut av meg med rene utpressingsmetoder. Det hører med til saken at jeg ansatte en konsulent som vurderte Hovstad som katastrofal for mitt firma og hun sendte meg et brev med anbefalinger om å kvitte meg med Hovstad så fort som mulig. Hovstad sendte den 8. November 2002 kl 10.03 en epost til min konsulent, Vivian Bremar, som igjen indikerer at Ernst & Young hadde påtatt seg oppgaver utover det som er vanlig for en revisor. Jeg refererer fra eposten som Hovstad skrev:

"Jeg snakket med advokat i går, og han sa at alle punktene på lista (t advokat i går, og han sa at alle punktene på lista (typiske daglig leders oppgaver) har kun Nils Pettersen ansvar for å hente fram. Regnskapsfører vil ikke gi ut noen opplysninger som gjelder de punktene på lista som har med regnskap, budsjett, omsetning, provisjon, lønn, etc. Dette fordi at revisor jobber med dette, og det er hans ansvarsområde"

Saken mot Hovstad er ikke avsluttet, da jeg, hvis ikke Hammervold / Ernst & Young tar ansvar, vil ta ut stevning mot Arendal Forliksråd, etter råd fra formannen i Drammen forliksråd. Dette pga. forliksrådet i Arendal har innrømmet å ha gitt meg feil frist fra å ta ut stevning mot advokat firma

27 7
Hald & Dalane, som ifølge min advokat Aabelvik i Søgne, var veldig urimelig i sin deltakelse for å overtale meg til å betale 100.000 til Wenche Hovstad. På denne måten håper jeg også at saken mot Hovstad vil bli gjenopptatt (også etter råd fra utenlandske advokater)..

Sak mot konkursboet Bassengimport As. Boet haddet et krav mot meg etter konkursen på 540.000 kroner, og jeg oppnådde i lagmannsretten at kravet forsvant helt. En stor lettelse for meg etter saken i lagmannsretten var over.

Hammervold sier at jeg selv hentet saksdokumentene hos min forrige advokat, Langseth advokatfirma. Langseth var meget motvillig til å gi meg disse dokumenter, og det bevises også av hans epost (der han også sier han hadde mistet dokumentene). Sannheten var at jeg hadde en avtale med Ottesen at advokatkontoret Hammervold skulle hente dokumentene, siden de bare var en km unna Langseth og jeg bodde 240 km fra Langseth. Jeg har fått opplyst fra dette firmaet at min tidligere advokat hadde sluttet som advokat og begynt i et annet yrke. Jeg har lydbåndopptak som beviser så å si alle mine påstander i dette skriv, dersom noen skulle betvile sannheten i mine påstander. Min tidligere advokat hos Langseth hadde dårlig samvittighet etter han hadde tapt for meg, og kom med et langt notat etter rettssaken der han kom med argumenter "han hadde glemt å ta med under hovedforhandlingene i tingretten". Jeg tolket det dit hen at han skulle gjøre dette gratis for meg. Sjefen hans ville imidlertid annerledes, og sendte meg en regning på "de uteglemte argumenter". Notatet vil bli ettersendt hvis dette er ønskelig...

"Raskerianfall" som Hammervold kaller det, er en ubetydelig kort hendelse, som ikke kan brukes mot meg, men heller mot Hammervold. Dersom Hammervold ønsker lydbåndopptak av alle våre samtaler, eller dette "raserianfall" egentlig Heller frustrasjon, vil dette bli ettersendt. Jeg mener dette ikke er relevant for saken, men heller belyser hvor misfornøyd jeg var med advokatkontoret Hammervold (som ikke ville respektere hva som var oppdraget de hadde fått, til tross for gjentatte påminnelser, både pr. epost og i samtaler).

Tvangsinnleggelsen var feilaktig, og en 9-siders rapport fra kontrollkommissjonen om dette vil bli fremlagt hvis dette betviles eller ønskes brukt mot meg. Sykehuset gikk feilaktig ut fra at jeg ville ta mitt liv, slik jeg forsto det, etter at jeg, pga følgende av Ernst & Youngs manglede inngripen, uventet (ref. samtaler med min advokat Eide), måtte hefte for millionbeløp etter konkursen i Bassengimport As. Ernst & Young har fått meg til å bli fortvilet og frustrert, men ikke på en måte at en feilaktig tvangsinnleggelse nå skal bli forsøkt brukt mot meg.

Jeg vil benekte på det sterkeste at jeg skal ha påstått at "alle revisorer, dommere og advokater er korrupte". Det eneste jeg kan si at jeg kan bevise at flere advokater, for eksempel Steenstrup, Kongsvik, har uttalt til meg at "det kan se ut som Hammervold kan ha vært samarbeidet på en kammeratslig måte med Ernst & Young". Andre advokater som sier at det kan se ut som mye kammeraderi og /eller mafialignende tilstander har hersket i Arendal, er advokat Sondov i Oslo og Advokat Aabelvik i Søgne. Jeg har også tallrike andre eksempler.... Alle sier for eksempel at jeg har ikke bekjentskaper og at jeg går mot "de store". Er disse argumentene som Hammervold kommer med virkelig relevante for saken? Kommer fokus nå bort fra det saken virkelig dreier seg om, Hammervold? Men jeg må jo forsvare angrepene fra Hammervold. Så vi forsetter likevel i neste avsnitt.

Mine ansatte har faktisk noe skyld i mine problemer! . De har blant annet kopiert mine kunderegistere, som jeg har gitt 5 millioner kr i form av annonseutgifter som har gitt meg 25.000 henvendelser og 5000 bassengsalg. Disse har så kopiert mitt firma Bassengimport, kopiert mine leverandører, salgs og markedsføringsmetoder og startet blant annet firmaene Bassengkokpaniet As (drevet av han jeg hadde som daglig leder i Bassengimport AS aug-nov 03, Idar Hansen) Partnerline As (samarbeidspartner, solgt bl. an 300 varmpumper, tusenvis av pakker med tilleggsutstyr)

28 8

Norsvim DA, Norsvim AS, Bassengpartner As, Bassengvarme Dan Rydningen, Sande Feriesenter AS (underslo 400.000 kroner av de 1.7 millioner han fikk for omsetning til mine kunder – politiet har ikke ressurser til dette opplyser d. Sande Feriesenter AS hadde stor bassengaktivitet i 2004/2005), m mange flere. Disse har forsøkte å leve på min bekostning (kundemassen) ved bl. an å selge flere hundre varmpumper, dieselvarmere, tusenvis av forsendelser med klor, etc. Disse har alle hatt til felles at de ønsker å rettfærdiggjøre sine illojale handlinger (kopiering av kundemasse, etc). Mange har også vært misunnelige på min årsinntekt i 1998, 1999, 2000, 2001, 2002 (gjennomsnittlig kr 1.2 millioner pr år.). En måte å få fokus vekk fra urimelige handlinger er å ødelegge rykte til den de har utnyttet eller misbrukt (som egentlig har lært de opp og vist de hvordan...)

Ernst & Young var overhode ikke interessert i å påvirke min advokat på den tiden, Hald & Dalane til å beskytte mine interesser, enda de hadde påtatt seg en rådgivingsrolle hvor dette ville vært en naturlig del. Min advokat i firma Hald & Dalane som jobbet vegg i vegg med Ernst & Young, kunne sammen med konsulenten Ernst & Young plukket ut, jobbet for å få til en beskyttelse av mine immaterielle verdier og kundemasse – slik de hadde forespeilet meg. Ernst & Young visste om illojaliteten. Uansett: De som har kopiert mitt livsvek, har hatt en ting til felles: Forsøke å vri fokus over fra misbruk og utnyttelse av Pettersen til å sverte mitt rykte for å forsvare sine illojale og usportslige handlinger (kopiering og tyveri).

Angående min kommunikasjon med advokatfirma Hammersvold om mine vitner: Advokatfirmaet forklarte at de hadde hatt samtaler med en rekke av mine vitner, men etter hvert viste det seg at de hadde løyet, de ville bare innrømme å ha snakket med "klagers hovedvitne, Rolf Larsen".

Hammervold påstår i sitt skriv av 3.3.09, følgende om Rolf Larsen:

"Etter at hele sakskomplekset var gjennomgått, ble det etter hvert klart for oss at klager hadde små, om noen muligheter, for å nå fram med sine krav. Dette ble også forsterket etter samtale med klagers hovedvitne, Rolf Larsen. I telefonsamtale uttalte denne at det ikke forelå noen kritikkverdige forhold, men at noen av forholdene imidlertid kunne vært gjort bedre. Generelt var Larsen veldig forsiktig i sine uttalelser av revisorfirmaets opptreden, og dette sto i sterk kontrast til hva vi i forkant var blitt forespeilet av klager. Dette ble også formidlet til klager, som reagerte meget negativt på tilbakemeldingen."

Kommentarer til ovennente avsnitt: Det er ikke riktig at Hammevolds advokatfirma gjennomgitt hele sakskomplekset, men bare en del av dokumentene.

Det hammervold skriver om Rolf Larsen er blank løgn. Rolf Larsen har hele tiden stått på min side. Jeg viser til:

1. Bilag nr 5, opprinnelig stevning og faktarapporten og
2. "samtalen i bilen til Rolf Larsen"- referert i Bilag nr 1, side 29-40 og
3. Samtalen jeg hadde med Rolf Larsen i dag, den 1. April 2009, som følger under:

Rl = Rolf Larsen Np = Nils Pettersen

Rl. Norgesrevisjon, det er Rolf her...

Np Hallo, hallo,

Rl. Hallo.'

9 29
Np Det er Nils Pettersen her, kan ikke bare jeg spør et kort spørsmål her.

Rl. Ja,

Np Du skjønner det at...advokaten min...jeg fikk jo 200.000 av Ernst & Young vet du

Rl. Å, ja vel.

Np Og, advokaten min, Hammersvold...

Rl. Ja

Np. Ernst & Young sa jo at de var villige til å gi meg en million, og så spilte jeg av det lydbåndet på 3 minutter til advokaten min (Hammersvold) og så har han hindra meg (å få den erstatningen), og så har jeg tatt ut disiplinærsak mot han og så sier han at han har ringt deg. Det er bare 5 linjer jeg skal lese opp for deg hvor advokaten sier: *"Etter at hele sakskomplekset var gjennomgått, ble det etter hvert klart for oss at klager hadde små, om noen muligheter, for å nå fram med sine krav. Dette ble også forsterket etter samtale med klagers hovedvitne, Rolf Larsen. I telefonsamtale uttalte denne at det ikke forelå noen kritikkverdige forhold, men at noen av forholdene imidlertid kunne vært gjort bedre. Generelt var Larsen veldig forsiktig i sine uttalelser av revisorfirmaets opptreden, og dette sto i sterk kontrast til hva vi i forkant var blitt forespeilet av klager. Dette ble også formidlet til klager, som reagerte meget negativt på tilbakemeldingen"*

Np er det riktig at du har uttrykt overfor de at jeg ikke har noe særlig...

Rl. Nei, nei, nei, jeg har ikke uttrykt det, jeg har uttrykt det jeg har uttrykt i rettssaken jeg (lydbånd av dette kan fremlegges). Jeg har sagt det jeg har sagt, og det vet du hva jeg har sagt. (viser til faktarapporten som er en del av bilag nr 5) Jeg har ikke uttrykt overfor noen det greiene der (som Hammersvold påstår i ovennevnte syv linjer i kursiv)

Np Da har vel du bare sagt at du har ment at jeg har en sak mot de?

Rl. Jeg har jo uttrykt det som har kommet til uttrykk i retten, og det er det jeg står for, ikke sant.

Np Så det han sier her advokaten, at du har prata med han, det er bare tull, er det ikke det?

Rl. Hvilken advokat er det?

Np En som heter Hammersvold. Han sier at han har kontakta deg og i telefonsamtalen uttalte du da at det ikke forelå noen kritikkverdige forhold.

Rl. Nei det er bare tull. Jeg har ikke uttalt noe. Jeg kan ikke stå i retten og si det ene og gjøre noe annet. Jeg har uttalt uansett hvem jeg har snakket med så har jeg sagt den urettferdige og feilaktige behandlingen du har fått, ikke sant

Np Så, du mener jo fremdeles at jeg har en sak mot Ernst & Young.?

Rl. Ja, selvfølgelig

Np Da, kan jeg bare si at det (som Hammersvold sier i kursiv over) er bare tullprat, kan jeg ikke det?

10 30
Rl. Du kan si, at jeg stiller meg helt uforstående til noe slikt, slik en uttalelse, for det medfører ikke riktighet, du må ikke si at det er "tull", du må si at jeg stiller meg helt uforstående, det er ikke noe, det medfører ikke riktighet i det hele tatt.

Np. Nei, da bare sier jeg det. Da bare lar jeg det gå sin gang da, for det er jo ikke noe mer jeg kan gjøre?

Rl. Ja. Men har du fått 200 tusen? Var det det du sa? Men, ville de gi en million?

Np. Ja, de sa det på lydbåndet, og det kan jeg godt sende deg på 3 minutter. Han sa at han var villig til å gi meg litt over en million, hvis jeg lovte å ikke spre noen dårlige rykter om de.

Rl. Ja, ha, ha. Der ser du, de er faen meg ikke gode....

Np. Og advokten min, jeg spilte av det lydbåndet for han, der mente at det var jo ikke noe å legge vekt på, så sa han at du får kanskje en 60-70 tusen eller noe, kanskje opp mot hundre, men det er maks, så ba jeg han bare holde kjeft.

Rl. Men hva gjør du videre nå da?

Np. Nei, nå har jeg tatt ut....etter råd fra 2 andre advokater, så har jeg tatt ut disiplinærsak mot advokaten min som stoppet meg, og han sa advokaten min:

"Uansett, Pettersen, hva slags rettferdighet du søker, så vil ikke du oppnå det gjennom det norske rettsapparatet, så du kan bare droppe anken mot Ernst & Young, for du får simpelt hen ingen rettferdighet fra det norske rettsapparatet, og det er ikke noe alternativ for deg å saksøke Ernst & Young"

Rl. Det blir bare tull å si noe sånt. Er du gæren (gal)? Ja, jeg skjønner det.

Np. Ja, du skjønner det?

Rl. Ja. Nei, men det er bra. Det viser jo at det er noe rett i det vi holder på med.

NP. Ja, det er kjempegodt, altså.

Rl. Ja.

Np. Da skal ikke jeg plage deg mer.

Rl. Ja, men får du noe penger, så skal vel jeg hjelpe deg videre...klokkeren skal vel ha litt han og...

Np. Jo, selvfølgelig, jo... men dette her kan jo pågå ganske lenge, egentlig.

Rl. Ja, det kan jo det. Hvor i verden er du nå da?

Np. Nå er jeg i Sandnes, men jeg er på veg til Arendal. Jeg skal jo leie ut huset. Jeg har jo vært 4 ½ måned i utlandet.

Rl. Men, har du flyttet utenlands?

Np. Nei, jeg har bare bodd 4 ½ måned i utlandet.

Rl. Men du er innenlands nå de neste ukene, for å si det sånn.

Np. Ja, jeg er jo det.

Rl. Ja, akkurat

Np. Det er klart, at hvis jeg hadde betalt deg litt, kunne du ha bistått litt, eller?

Rl. Ja. Men har du i utgangspunktet fått de 200 tusen, da?

Np. Ja, jeg har fått de utbetalt.

Rl. Fra Ernst & Young

Np. Og det jeg kan si ellers, da: Siden de var villige til å betale en million, så er det en gåte hvorfor advokten min ville stoppe det.

Rl. Ja, det er en gåte. Hadde du fått en million, så hadde du selvfølgelig sagt ja, og ferdig med det, ikke sant?

Np. Jo, selvfølgelig, jo

Rl. Ja, ja,ja,

Np. Eller selvfølgelig, det veit jeg ikke, men jeg hadde i hvert fall vært mye mer fornøyd med det (enn 200 tusen).

Rl. Skal du tilbake til sørlandet i løpet av den nærmeste tid?

Np. Ja, jeg lurer på om et par dager.

Rl. Ja, men du skjønner, jeg har jo etablert ny virksomhet i Agderfylkene, så jeg er oppe å stå der med Arendal og hele ballet, så vi kan snakkes seinere. Nå har jeg så grusomt travelt,...

Np. Hva mener du med seinere?.

Rl. Nei, i løpet av morgendagen, eller la oss si fredag, så kan vi prates.

Np. Skal jeg komme innom en tur da, eller.

Rl. Ja, gjør det. Jeg hadde satt veldig stor pris på hvis du hadde noen kroner, altså.

Np. Ja, det stemmer det.

Rl. Så, skal jeg støtte deg videre....

Np. Du tenker på fredagen du.

Rl. Ja, på fredag.

Np. Jeg må bare betale deg fortløpende for den tida du bruker da, eller?

12 312
Rl. Ja, ja.

Np. Ja.

Rl. Men, ta å kom innom en tur da på fredag.

Np. Ja.

Rl. Ring på forhånd da. Gjør det.

Np. Ja.

Rl. Ok, hei, hei.

Samtale slutt.

Jeg har vært villig til å bruke en halv million på Ernst & Young (arvet etter mor), og jeg uttrykte at siden jeg allerede har brukt såpass mye penger, og rettssaken den 13. August 2008 bare var 3 uker unna, så ville jeg kjøre løpet ut (det er ulogisk å stoppe rett før målstreken). Jeg har hele tiden uttrykt at jeg kun var interesert i å ha flest mulig gode argumenter og å gå gjennom mine bevis, for å kutte ned på det som klart er unødvendig og for å argumentere enda bedre omkring mine beste poeng.

Jeg mener Ernst & Young kan dømmes ut fra kort argumentasjon, lydbåndopptak fra nov 2002 (utskrift), fakturaene til Ernst & Young og Tom Hansen (nå Augestad), kjennskapen Ernst & Young hadde til mitt firma, blant annet etter gjennomgang av myndighetenes kritikk av 1999- regnskapet, varslingen om bokettersyn for 2000 og 2001.

En fokus på mitt hovedbevis og feilfakturerer ville føre meg langt på vei til målet: En erstatning fra Ernst & Young som kan hindre meg fra økonomiske katastrofe, evt. evig situasjon som gjeldsslave (som namnsmannen indikerer kan bli resultatet hvis jeg ikke klarer å vinne mot Ernst & Young). Det er ikke logisk å bruke 900.000 kroner på rettssaker, å så ikke kjøre de siste 2 ukene av en 5 år lang kamp ... Ankegebyret var betalt og alle forberedelsene og prosesskriv var fullført...

Det er rett det Hammervold skriver "men Pettersen ville kjøre saken uansett hva vi mente om utfallet". Min kommentar: Ja, jeg gjorde det jo klart for Hammervold at jeg kun ønsket hans bistand for å stille sterkest i kampen mot Ernst & Young (og at engasjementsavtalen til Ernst & Young ikke skulle ha kommet ett år for sent, etter en fakturering på ca. 160.000 kroner + 210.000 kroner fra "underleverandøreren" til Ernst & Young, Tom Hansen samt at alvorlige mangler og feil i regnskapet og perioderegnskapet skal varslet i skriftlig nummerert brev).

Jeg kan ikke huske at Hammervold hadde fokus på at jeg kunne "finne en advokat som hadde tro på hans sak".

Forlik var noe Hammervold, på en manipulerende måte, forsøkte å presse fram som eneste alternativ.

Godtok forliket? Jeg ble manipulert til at jeg ikke hadde noen sjanse mot Ernst & Young. Hvis dette ikke er klart, så vil jeg måtte sende enda flere lydbåndopptak for å belyse dette. Mange vil hevde at det er helt utidig å fornærme det norske rettsvesen med utsagn som "Uansett hva slags rettferdighet du søker, så får du ikke den av det norske rettsapparatet" og: "Du har ikke noe alternativ, du kan

13 33
ikke anke" m.fler. utsagn. Blir det nødvendig for meg å komme med enda flere utsagn fra advokatfirma, Hammervold?

Jeg samtykker i at forliksavtalen fremslegges.

III klagers påstander

Min kommentar: Hammervold har nøye forklart hva som var mitt alternativ: Ankesak var ikke et alternativ påsto han jo.

Ifølge noen advokater tapte jeg tingrettssaken fordi jeg hadde en dommer som ikke hadde tilstrekkelig kunnskaper. Dommeren gikk også mot min leges sterke anmodning om at saken måtte utsettes. Dokumentasjon på dette (og hele innholdet av rettssaken) kan fremlegges hvis det blir nødvendig.

Side 4 i Hammersvolds skriv:

Hammervold skriver: Innklagede (hans firma) har ikke ønsket å sende inn prosesskrivet av 19. Juni..

Mine kommentarer: Slik et langt lydbåndopptak viser: Advokatfirmaet Hammervold har forsøkt å utsette innsending av dette prosesskriv til det var for sent (istedenfor å bruke tid, slik jeg ønsket, til å diskutere innholdet med en erfaren advokat som Hr Hammersvold, så sende det inn raskets mulig). Mulig det var en del mindre relevant informasjon, men det var min klare mening at deler av innholdet kunne brukes for å vinne rettssaken (blant annet lydbåndopptak og kreditt-tilsynets tidligere rapporter om revisors ansvar for ekstra aktsomhet og umiddelbar oppdragsavtale overfor klient med lavt kunnskapsnivå). Den negative karakteristikk av dommere (Selv Hammervold mener jo rettsapparatet ikke kan gi meg noen form for rettferdighet), advokater og andre involvert i saken, kunne jo ved Hammervolds forslag vært modifisert og/eller utelatt. Mulig jeg kunne ha forstått hvordan jeg selv ville blitt mistenkliggjort ved å kritisere såpass mange....

Retten forsøkte å avskjære bevis, men utsatte flere ganger fristen for å komme med flere bevis (etter advokat Bruusgaard sitt samtykke). Den egentlige fristen ble således forlenget til 13. August. Dette viser skriv fra lagmannsretten, se

Bilag nr 6

Jeg har også skrevet i nevnte prosesskriv at jeg kan være villig til å kutte ned på mine bevis og informasjonsmengde i prosesskrivet.

Hammervold har selv sagt at han ikke har noe imot at hans samtaler blir tatt på lydbånd, og at jeg gjerne må saksøke han. Når en advokat blir spurt om han vil gå mot en annen advokat kommer jo alltid spørsmålet: "Hvilken advokat går du mot?". Jeg har blitt hengt ut av mange advokater og dommere (noen dommer er direkte fornærmende, sårende og krenkende mot meg). Jeg er glad vi lever i et land med ytringsfrihet!. Det vil nok bli min redning, hvis rettsvesenet virkelig ikke kan gi meg noen form for rettferdighet, slik Hammervold hevder.

Det å spre sin sak på en lovlig måte ved hjelp av tusenvis av eposter etc. er vel en framtidig framgangsmåte... Det gjelder å få fokus på sin sak, i inn og/eller utland. Hvis jeg blir kvitt min milliongjeld og min status som gjeldsslave, vil jeg også slippe å skrive en bok om de siste 6 år, basert på flere hundre lydbåndopptak, eposter, vitneutsagn, etc... Uansett, jeg sier som Ellinor Roosevelt:

"No one can make me feel inferior without my consent".

Jeg krever også (hvis jeg også kan "kreve" noe) saksomkostninger for min tid, hvis disiplinærutvalget faktisk kan beslutte slike ting (slik Hammervold håper) Jeg har brukt hundrevis av timer på å forberede min sak og vil i framtiden bruke hundrevis av timer på sak mot Hammervold, dersom Hammervold ikke kommer til fornuft og tilby en erstatning som hjelper meg ut av mitt uføre. Jeg har hele tiden ønsket å kjempe for det jeg mener er rett (og det vil jeg fortsette med, uansett utfallet av disiplinærsaker, etc..). Jeg har sagt det et utall ganger. Jeg ønsker ikke å gi meg mot Ernst & Young. De har tappet meg for 400.000 kroner, og koblet inn folk som ikke ville gi engasjementsavtale (som de selv) og som ikke vil gjøre det Ernst og Young skrev i sin eneste revisorrapport (rette opp regnskapet for 1. Halvår 2003 og gjøre regnskapet rett fra sommeren 2003). Både engasjementsavtalen og revisorrapporten fra Ernst & Young kom jo nærmere ett år for sent, i september og oktober 2003. (uten at feilfakturerings m.m. var nevnt med ett ord i revisorrapporten). Ingen revisor og regnskapsfører kan unndra seg ansvar ved å unnlate å skrive engasjementsavtale (også omtalt som oppdragsavtale i dette skriv).

Hammervold har lurt meg til et forlik, mot min vilje (sannsynligvis fordi han ikke klarte å håndtere saken, eller fordi det var fristende å motta en stor del av forlikssummen).

Revisorrapport nr 1 (den eneste) kom ett år for sent er vist i vedlegg nr 7 og bilag nr 8 er deler av samtalen som viser at Ernst & Young ville gi meg "litt over en million".

Jeg ønsker å være en forkjemper for umiddelbar engasjementsavtale for revisorer og regnskapsførere i Norge , i tråd med retningslinjene til Kreditt-tilsynet, og forkjemper for å gi ansvar til revisorer som har gode aktsomhetsgrunner eller overfakturerer og/eller lover mer enn de kan holde. Noen kan forlange et minimum fra en revisor som vi belaste sin klient 400.000 , dvs ca 200.000 fra Ernst & Youngs deltakelse og 200.000 fra konsulenten de plukket ut for 6 ukers engasjement i hovedtrekk for overdragelse til aksjeselskap og budsjettet som var basert på 4 ganger større bemanning i lavsesongen enn det jeg ønsket..

Tilleggsopplysninger kan sendes inn når jeg får energi. For tiden har jeg begrenset økonomi og energi, blant annet er jeg midlertidig 80 % uføretrygdet mye pga feilsendte fakturaer i kjølvannet av Ernst & Youngs manglende advarsler / innblanding.

Jeg lovt min mor på hennes dødsleie i 2006, at jeg skulle bruke morsarven på å prøve å vinne saken mot Ernst & Young. Som 2-siders artikkel i Agdlerposten viser, så har jeg nå brukt min mors arv på rettsaker, men jeg har ikke brukt opp min evne til å forsøkk å slåss, selv om jeg kanskje ikke får råd til å bruke advokater i Norge stor grad lenger. Jeg kan jo sloss alene, så lenge jeg lever, hvis nødvendig.

Nils Pettersen
Gjeldsslave uten dårlig samvittighet

10 vedlegg følger, nummereret 0,0,1,2,3,4,5,6,7,8

Bruusgaard sier han ikke har et helt uhildet syn. Brusgaard er inhabil og må være veldig fornøyd med forliket på 200.000 kroner, i lys av mitt krav på 7.9 millioner mot Ernst & YOUNG.. Han var tjent med forliket, mer enn jeg var..

Selvfølgelig ville Ernst & Young ha tapt rettssaken, og bevisene for det ble ikke gjennomgått med Hammersvold, slik avtalen var mellom han og meg.

Selvsagt burde Ernst & Young ha kommet en skriftlig engasjementavtale ved oppdragets start, og ikke bare en muntlig avtale (se utskrift av denne avtalen, den timelange samtalen fra november 2002 – mitt hovedbevis), og selvsagt pliktet Ernst & Young å varsle meg skriftlig når perioderegnskapet var feil, og når feilfakturerings forekom i enorm skala (300 fakturaer)... Mener Brusgaard virkelig at dette ikke er riktig?

Grunnen til at jeg tapte saken, var at dommeren ikke hørte på Kredittilsynets vurderinger. Kredittilsynet, ved Hamborg, har laget et rapport om en sammenlignbar sak, der det slås fast at Revisor har handlet feil – spesielt i lys av oppdragsgivers lave

kunnskapsnivå.... Denne rapporten ville jeg gjennomgå med Hammervold, da jeg mente den var veldig viktig.

Jeg tror ikke Bruusgaard er klar over at Ernst & Young gikk gjennom bokettersyns-rapport fra 1999 og at Ernst & Young fakturerte for 200.000 kroner de første 10 måneder av aksjeselskapets levetid. Samtidig fikk de meg til å investere ytterligere 210.000 kroner over en 6-ukers periode. Dette var penger jeg måtte betale til konsulenten de plukket ut, Tom A. Hansen. Til sammen 410.000 kroner for at "jeg skulle begrense min risiko til aksjekapitalen, kr 100.000" slik Ernst & Yonung forklarte meg i nov 2002.

Når Ernst & Young i lydbåndopptak av nov 2002 lover en fortløpende tilbakemelding dersom regnskapet ikke holder mål slik at jeg ikke får en risiko utover aksjekapitalen og samtidig sier at det eneste jeg skal gjøre , som styreformann, er å motta rapporter med jenvne mellomrom gjennom hele året, for å se at ting går som det skal, så har de tatt på seg et unormalt stort ansvar og forpliktelse..

Når jeg forklarer HAMMERSVOLD i august 2008 at jeg har LYDBÅNDbevis for at min revisor i Ernst & Young lyver i retten når han sier:

1. De feilsendte regningene kom mer til syne når INGER BODIN overtok som regnskapsfører sommeren 2003 (de hundrevis av feilsendte fakturaer kom til syne like mye i januar og februar, mars, april og mai)
2. Feilfaktureringen ble tatt opp med daglig leder i møte i september 2003 (lydbåndvitne med daglig leder beviser han lyver her)
3. ENGASJEMENTSAVTALE KOMMER VI MED FØRST I FORBINDELSE MED ÅRSOPPGJØR , (FLERE MÅNEDER ETTER AT DE ALLEREDE HADDE FAKTURERT 200.000 KRONER) OG
4. ENESTE OPPDRAG ERNST & YOUNG HADDE VAR ÅRSREGNSKAPET . FAKTURAER FOR 200.000 KRONER FRA ERNST & YOUNG VISER AT DE GJORDE ALT ANNET ENN ÅRSOPPGJØRET. Lydbåndopptaket fra nov 2002 viser oppdraget Ernst & Young hadde. Når de leverte engasjementavtale ett år for seint, så må vi holde oss til det de har lovet muntlig i november 2002)

Grunnen til at jeg tapte i tingretten var, slik jeg ser det nå, at dommeren ikke tok hensyn til de muntlige løftene Ernst & Young gav meg eller heller ikke tok hensyn til aktsomhetsgrunnene (samtalen fra nov 2002, og gjennomgang av 1999-boksetttersynet). Dommeren har heller ikke tilstrekkelig kunnskaper om revisors alminnelige plikter og revisors plikter i dette spesielle tilfellet (spesielt i lys av det lave kunnskapsnivået til klienten og aktsomhetsgrunnene revisoren hadde og de 400.000 kroner revisoren fikk meg til å betale til han selv og konsulent hansen som han plukket ut). Dommeren har ikke forstått at når revisor (mot kreditt-tilsynets retningslinjer) ikke kommer med en engasjementsavtale innen rimelig tid, så må revisor få lide for dette og ikke meg – som hadde en muntlig avtale med revisoren fra november 2002. Dommeren synes ikke å forstå at et feilaktig perioderegnskap betyr at styre ikke har det nødvendige verktøy for å gripe inn å hindre en eventuell konkurs, slik jeg beviselig ville ha gjort dersom jeg visste det gikk dårlig med firma (ref samtale på 2 timer den 1. Februar 2003, med daglig leder Vimme og utskrift av samtalen, levert som bevis) . Argumentasjon fra revisor Rolf Larsen i Kragerø ble ikke tatt hensyn til av

5 39

dommeren. Dette er blant annet samtalen jeg hadde i bilen med revisoren, se

Vedlegg nr

og også den 4 siders

vedlegg nr = faktarapport

levert og godkjent som bevis av lagmannsretten. Andre grunner til at jeg tapte vil komme når jeg har gjennomgått dommen og blitt mer skjerpet . Jeg vil bli mer skjerpet når jeg har sendt epost til alle revisorer i Norge og snakket med flere andre spesiaister i inn – og utland. Det er også interessant å gå igjennom diverse lydopptak fra rettsmøtene jeg har deltatt i..

Vi kan ikke legge vekt på advokat Bruusgård når han sier at han vet at Hammersvold har gjort en god jobb for meg...

Bruusgård sier jeg hadde en annen advokat enn Hammersvold i tingretten. Det er rett. Jeg hadde en nybegynner av en advokat , som kort tid etter tingrettssaken sluttet i advokatfirmaet han jobbet i og begynte i et annet yrke. Advokaten sendte

meg et langt notat etter rettssaken var over, der han nevnte en hel del argumenter som han ikke hadde husket å ta med under hovedforhandlingene. Han hadde dårlig samvittighet og ville jobbe for meg i mange timer etter rettssaken for å komme med en rekke nye argumenter. Han hadde stor sympati for meg. Bruusgård har ingen begrep om hva han snakker om når han sier at min advokat i tingretten gjorde en god jobb (advokaten tapte mot Bruustård og selvsagt er dette bra for Bruusgård men ikke for advokaten min eller for meg).

Bruusgård sier han hadde kontakt med Pettersen både før og etter rettssaken. Hvis det blir nødvendig, vil jeg måtte fremlegge alle samtalene med Bruusgård, slik at jeg kan bevise at han ikke utøver god advokatskikk når han truer meg slik han har gjort ved flere anledninger...

Bruusgård sier han måtte overtale meg til å droppe søksmålet. Måten dette ble gjort på kan vi godt diskutere og bevise, hvis Bruusgård ønsker en egen sak på dette...

Bruusgård har ingen begreper om hvilke konsekvenser feilfaktureringen på 6.7 millioner vil få for meg.. Namsmannen sier at det slettes ikke er klart at jeg vil få en gjeldsordning hvis jeg gir opp og / eller taper rettssaken mot revisor Ernst & Young. Mao må jeg regne med å måtte betale tilbake 3 millioner kroner til kreditorer. Hvis jeg betaler tilbake dette med min trygd, vil det ta 50 år å bli gjeldsfri, jeg vil bli en gjeldssalave i alle år.... Jeg ønsker ikke at det skal ta 50 år å få min forretning på beina, derfor vil jeg at Ernst & Young skal gi meg en erstatning, slik at jeg blir kvitt min millongjeld (og kan gjøre opp de feilsendte regninger) .

Jeg kan ikke forstå hvordan Bruusgård mener at jeg kan få min forretning på beina med ødelagt kredittverdighet og uoverkommelig stor gjeld...(blant annet kr 500.000 til posten Norge – utgifter aksjeselskapet mitt hadde for porto postpakker og brev). Forstår ikke advokaten at disse utgiftene aldri skulle vært fakturert til mitt enkeltmannsforetak???. Derfor rettssak mot Ernst & Young... De hadde lovet å si fra hvis regnskapet ble gjort på en måte som ikke holdt mål og gav

meg en risiko utover 100.000 kroner (aksjekapitalen).

Bruusgård sier han fattet betydelig sympati for meg og at jeg helt åpenbart hadde vært uheldig i næringslivet. Mener Bruusgård at jeg var uheldig med regnskapsføreren som Ernst & Young hadde lovet å passe på gjennom hele året 2003?. I oktober 2003 skrev revisor Noraberg i Ernst & Young, i revisorrrapport nr 1, at denne regnskapsfører måtte byttes ut med Inger Bodin, slik at feilene den første regnskapsfører hadde gjort i løpet av de første 6 md av 2003, ble rettet opp av Inger Bodin !.. Altså en innrømmelse fra Ernst & Young at regnskapet ikke hadde "holdt mål". Ernst & Y fulgte heller ikke opp at regnskapsfører Bodin rettet opp feilene beskrevet i revisorrapport nr. 1.

Bruusgård sier at jeg har anlagt et meget stort antall søksmål og tapt disse.

Jeg har saksøkt konkursboet etter konkursen i Bassengimport AS, nov 2003, , som hadde et krav mot meg på 540.000 kroner, men ble kvitt dette

kravet i lagmannsretten. Fullstendig feil av Bruusgård å si at jeg tapte !!

Jeg har saksøkt Bodin regnskapsfører, men grunnen til at jeg tapte, var ifølge lydbånd med advokaten min i retten, Aabelvik, at 90 % av mine bevis ble avskåret av dommeren, og at dommeren ikke tok hensyn til kreditt-tilsynets notat nr 10 el 12 – 2000 som slår fast at alle regnskapsførere til enhver tid skal kunne fremlegge oppdragsavtale og at feil i regnskapt (f.eks feilfakturering kr 6.7. millioner) skal rapporteres skriftlig til oppdragsgiver. Aabelvik vil trolig bli saksøkt for å lyve når han sier at det var dommeren som trakk bevisene (en CD med 500 sider dokumenter). Lydbånd viser at dommeren spurte advokaten min om han kunne se bort fra bevisene, og Aabelvik svarte bekreftene på dette spørsmålet fra dommeren. Dommeren hadde stor sympati for Bodin, siden mannen hennes nettopp hadde avgått ved døden. Det er forståelig at en ikke ønsker å plage Bodin midt i hennes sorgperiode. Med en uhehagelig rettssak? En annen side av saken er at Aabelvik er inhabil fordi han har jobbet for Ernst & Young i lang tid og naturlig derfor vil beskytte Bodin som ble plukket ut av Ernst & Young.

Jeg har saksøkt en tidligere ansatt Wenche Hovstad for å bruke utpressingsmetoder (ref. lydbånd) der hennes advokat i forhandlingsmøte 12. Februar 2003 sier: Pettersen, du har sagt opp min klient, Wenche Hovstad, i prøveperioden, etter 6 ukers ansettelse, og hvis du ikke betaler 100.000 kroner i kompensasjon, så skal jeg kjøre firmaet ditt konkurs og "hvis du ønsker krig så skal du få det"... Denne saken er ikke over, da det vil bli satt fokus på hvordan Arendal Forliksråd har innrømmet at det er forliksrådet sin skyld at jeg ikke kunne saksøke min advokat Hald & Dalane før saken var foreldet. Arendal forliksråd vil bli saksøkt hvis jeg ikke kan få satt fokus på min 2 timers samtale med Hald & Dalane og Wenches advokat. Samtalen på 2 timer og også samtalen på 15 min fra dagen i forvegen, burde konklusert med at jeg i hvert fall ikke burde ha vært presset til å gi bort 100.000 kroner. Et moment i denne saken er Wenche Hovstads epost til min konsulent Vilhelmsen, der Wenche Hovstad fraskriver seg 8 oppgaver som typisk hører under daglig leders oppgaver (hun var daglig leder) og samtidig

11 45
skriver hun at disse oppgavene hadde Ernst & Young påtatt seg.

Vedlegg nr.. (notat fra Vilhelmsen med spørsmål til Hovstad, svaret fra Hovstad med eposten som underbygger at Ernst & Young hadde tatt på seg et uvanlig oppdrag, altså at Ernst & young skulle gjøre oppgavene til daglig leder).

Jeg har saksøkt Tor Willy Vimme fordi han fikk beskjed om å gjøre noe med de feilsendte fakturaer (ifølge skriv fra styret ved regnskapsfører Turid Larsen, – framlagt som bevis, men ikke tatt til følge av dommeren) og fordi Vimme la fram et svindelaktig perioderegskap – ifølge mitt vitne, Storsveen i firma Økodel. Jeg tapte saken i første runde, men har anket. Dommeren har sett bort fra bevisene og vitnene og også alle løftene Vimme gav meg i lydbåndopptak av 2. Februar 2003 – utskrift 500 avsnitt ble sett bort fra av dommeren. Dommeren mente også at feifaktureringen bare hadde pågått i begynnelsen av året 2003. Feilfaktureringen ble dokumentert i retten og i prosesskriv flere uker før hovedforhandlingene, men ble ikke tatt til følge av dommeren (som nå har sluttet som

dommer og begynt i et helt annet yrke).

Dommeren var en uerfaren dommerfullmektig og ingen erfaren dommer. Ankesaken mot Vimme kommer opp 23. Og 24. April 2009 og jeg er ikke sikker om jeg behøver å føle meg forhånds dømt. Hammersvold har ofte sagt til meg: "Uansett hva slags rettferdighet jeg søker, vil jeg ikke få det gjennom rettsapparatet". Meget sterk kost..

Vedlegg nr... liste som viser at feilfaktureringen pågikk gjennom hele 2003

Bruusgaard sier at det var utelukket å akseptere noe krav fra meg. Merkelig at han sier dette når samtalen den 14. August 2008 konkluderer med at det ikke spiller noen rolle for Ernst & Young om de betaler litt over en million, bare jeg ikke gir de et dårlig rykte..... Denne samtalen har jeg vist utskrift av tidligere.

Bruusgård sier jeg ønsket å få mer enn de 65 tusen han hadde tilbudt meg og at han på kontoret skulle ha sagt at det var helt utelukket å tilby mer... Sannheten er, ref. lydåndet fra samtalen, at Bruusgård snakker om over en million kroner under denne samtalen... Besynderlig.

Hvordan kan Bruusgård si at det er helt åpenbart at det bagatellmessige forliket var den beste løsning for meg? Mener Bruusgård at jeg skal være gjeldsslave resten av livet, at det er det beste for meg?

Bruusgaard mener jeg alene er ansvarlig for feilfakturering og misvisende perioderegnskap.

HVORDAN KAN HAN MENE DETTE..?? Vet

Bruusgaard at Ernst & Young har oppfordret meg til å bruke 800.000 kroner for de første 6 måneders drift av aksjeselskapet til følgende personer:

KR 130.000 TIL ERNST & YOUNG som skulle tilse at det ikke oppsto noe feil i regnskapet

KR 210.000 TIL KONSULENTEN ERNST & YOUNG PLUKKET UT, TOM HANSEN AUGESTAD

KR 40.000 TIL PROFFICE REKRUTTERINGSBYRÅ FOR Å PLUKKET UT DAGLIG LEDER VIMME

KR 300.000 TIL VIMME SOM DAGLIG LEDER FOR DE FØRSTE 6 MÅNEDER AV 2003 OG

KR 150.000 TIL REGNSKAPSFØRER TURID LARSEN, SOM JEG I NOVEMBER 2002 MENTE IKKE HOLDT MÅL, OG SOM REVISOREN LOVTE Å PASSE PÅ,

MEN I OKT 2003 MÅTTE INNRØMME GJORDE
KATASTROFALT DÅRLIG ARBEID.

Mitt krav mot Ernst & Young er 7.9 millioner. Jeg tar på meg 25 % av skylden og kan vel kanskje redusere mitt krav fra 7.9 millioner + renter 20 % = 9.5 milloner ned til 7 millioner kroner.. Da har jeg tatt på meg en stor del av skylden.

Jeg minner alle på at min årsinntekt for årene 1998 til 2002 var på gjennomsnittlig 1.2 millioner kroner pr. år. Så kom Ernst & Young inn og lovte og fakturerte mye mye mer enn vanlig praksis.

Hvorfor får revisoren Hans Olav Noraberg ca 3 millioner kroner i årsinntekt fra Ernst & Young? Fordi han er dyktig for klienter som Nils Pettersen eller fordi hans favorittsang er:
"you say it best when you say nothing at all" (om regnskapet ikke holder mål)?

Stor artikkel I Agderposten sier at jeg har brukt millionarv på rettssaker.

Jeg forklarte min advokat Hammersvold at jeg ville kjøre løpet helt ut. Hvorfor skulle jeg være villig til å bruke millionbeløp på rettssaker, for så å

15

49 → 67

stoppe rette før mållinjen (mot han som lovte å passe på både regnskapsfører og daglig leder?)

Jeg forklarte Hammersvold at jeg kun var interessert i at advokaten hjalp meg med mitt prosesskriv av 19. Juni 2008 og at vi skulle diskutere mine bevis og vitner... Advokat

HAMMERSVOLD SKJØNTE HAN HADDE DUMMET SEG UT OG HAN VAR OGSÅ ENSIDIG INTERESSERT I DE 30.000 KRONER HAN VILLE FÅ SOM EN BONUS DERSOM DET BLE ET FORLIK DEN 14. AUGUST 2008. ADVOKATEN VISSTE AT JEG IKKE VAR INTERESSERT I Å GI MEG.. Jeg gir meg evt hvis jeg ikke lever lenger.. Beklager min stahet. Det er grenser for hva en revisor kan tillate seg. Jeg avslutter med sitat fra Elinor Roosevelt: "No one can make me feel inferior without my concent".

Nils Pettersen

